

[Paul Holt.]

Forenede Nationer er skabt et Instrument, som ifølge De Forenede Nationers Grundlov skal bruges i de Tilfælde, hvor Omraader af de Grunde og af de Kategorier, der er nævnt i Artikel 77, skal sættes under en eller anden Form for Formynderskab. Det er af Interesse for os, naar vi nu drøfter Spørgsmaalet om Sydslesvigs Fremtid løsrivet fra det tyske Rige, at blive klar over, at et Formynderskab ikke administreres direkte under De Forenede Nationers Formynderskabsraad, men altid under en Overenskomst, hvorved en suveræn Medlemsstat bliver ansvarlig for Formynderskabet over for De Forenede Nationer. Altsaa en saadan Ordning er kun tænkelig, naar der staar en suveræn Medlemsstat, som vedkender sig sit Ansvar over for De Forenede Nationer i Forbindelse med det paagældende Omraade.

Endvidere er det bestemt, at Formynderskabsraadets Opgaver bliver at behandle Rapporter fra Formynderstaten, at undersøge Andragender fra de Omraader, der er under Formynderskab, at aflægge periodiske Besøg i Omraaderne og at besvare Generalforsamlingens Spørgsmaal om Omraadernes Forhold.

Derefter er det naturligt at rejse det Spørgsmaal: Hvilken Stat skal saa være Formynder for Sydslesvig, hvis Landsdelen løsrives, under Bestemmelserne i De Forenede Nationers Traktat § 77? Er der overhovedet nogen Medlemsstat under De Forenede Nationer, der kan paatage sig dette, saa længe Danmark siger nej til at rejse Kravet om en statspolitisk Ændring i Sydslesvig? Det kan man næppe tænke sig. Betingelserne for at naa frem til en Formynderskabsordning for Sydslesvig er, at den danske Stat er villig til at gaa ind for saadanne Krav, at Landsdelen frigøres fra Tyskland, og derefter, at den danske Stat er villig til at være Formynder. Saa længe denne Betingelse ikke opfyldes, er det Fantasteri at drømme om De Forenede Nationer som Part i Sydslesvigsagen. Det er endvidere værd at bemærke, at Formynderskabsraadet nu er oprettet paa en saadan Maade, at Formynderskabet ikke i dette Tilfælde kan befri den danske Stat for det direkte Ansvar for en Overgangstids Problemer. Der er altsaa i selve De Forenede Nationers Grundlov, i § 77, anvist en Mulighed. Jeg kan naturligvis ikke her sige mere, end at der er angivet en *Mulighed*, men en Mulighed, som viser, at det ikke er udenrigspolitisk Fantasteri, naar man taler om denne Mulighed: Sydslesvig udskilt fra det tyske Rige og saaledes ordnet, at denne Landsdel faar

en Særordning i Forbindelse med De Forenede Nationer med Danmark som Formynderstat. Vi kan som Folk og som Nation ikke være bekendt at skyde Opgaver fra os, naar vi mener, at det er vore Opgaver.

Naar vi nu staar over for Spørgsmaalet om Danskhedens Fremtid i Sydslesvig og man fra vide Kredse i det danske Folk udtaler varm Sympati for denne Bevægelse, er rede til at gøre noget for, at den kan faa sin Chance, at være imødekomende over for den, ikke vise den en kold Skulder, men række hjælpende Hænder ud imod den, saa maa vi gøre os klart, at vi er nødt til ogsaa i denne Forbindelse at gaa ind under det, man kalder et Ansvar. Vi har lagt Mærke til i vor Historie, hvordan Lykken har tilsmilet det danske Folk saaledes at vi har opnaaet, at Drømme er blevet opfyldt, at Bønner er blevet opfyldt paa en for os ret billig Maade. Jeg tænker f. Eks. paa Genforeningen i 1920; da havde den danske Befolkning i Sønderjylland stridt og kæmpet i mange Aar, men det, der bragte Landet tilbage, det, der gav Sønderjyderne Troskabens Løn, var jo dog de Allieredes Sejr og ikke vor Sejr. Og da vi var besat under den anden Verdenskrig, var det ogsaa kun en Del af det danske Folk, som for Alvor gik ind i Striden, tog Krigen mod Besættelsesmagten. Vi vandt alligevel Danmarks Frihed, og atter den Gang var det Lykken, der tilsmilede Retten, saaledes at vi opnaaede vor Frihed ved de Allieredes Sejr, ved de mange Soldater, der maatte ofre Liv og Lemmer for, at Retten kunde ske Fyldest ogsaa i denne Del af Verden. Og vi maa være klar over, at det er en Livslov for et Folk, at det ikke kan leve i en vag Tro paa, at Lykken Gang paa Gang vil tilsmile Retten; vi maa være klar over, at vi skal ogsaa selv være med til at gøre en Indsats, tage et Ansvar og ikke vige tilbage, naar vi møder en folkelig Vækkelse, som peger i Retning af en hel Fornyelse af et Folks, en Landsdels aandelige Grundlag, dens Dragelse imod Danmark, imod Nord.

Jeg har i det, jeg her har fremført, lagt Vægt paa noget praktisk politisk, fordi jeg har ment, at det er nødvendigt at faa det frem saaledes, at man ikke fortaber sig i Talemaader, i Ønskedrømme o. lign., men kommer ind paa et Omraade, hvor vi kan skønne. Og jeg venter med megen Interesse paa hele højtærede Udenrigsministers Svar paa dette Spørgsmaal om, hvordan det udenrigspolitisk ligger og om det folkeretlige i denne Forbindelse. Jeg tror, at vide Kredse af vort Folk venter paa det. Naar man i Forbindelse med Spørgsmaalet her taler om Sydslesvig, taler man somme Tider